

A^o. 1916.

N°. 27.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE van den 28sten Juni 1916, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 25sten April 1916, No. 108, tot nadere wijziging en aanvulling van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

AFSCHRIFT.

25 April 1916.

N° 108.

BESLUIT van den 25sten April 1916 tot nadere wijziging en aanvulling van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ.,

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 10 Juli 1915, Afdeling B, N° 35;

Gelet op de artikelen 48 en 138 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Curaçao*;

Den Raad van State gehoord (advies van 4 April 1916, N° 60);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 20 April 1916, Afdeeling B, N° 7;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

§ I.

Het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie *Curaçao*, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 4 September 1868, N° 18 (Publicatie-Blad N° 16), zooals dat wetboek sedert en laatstelijk bij de verordening van 2 Februari 1915 (Publicatie-Blad N° 9) is gewijzigd en aangevuld, ondergaat de navolgende wijzigingen en aanvullingen:

Artikel 1.

Het opschrift der Vierde Afdeeling des Tweeden Titels van het Eerste Boek wordt gelezen als volgt:

„Van de akten van huwelijk, van echtscheiding en van ontbinding des huwelijks na de scheiding van tafel en bed.”

Artikel 2.

In den aanhef van artikel 40 wordt in plaats van „echtscheiding” gelezen: „echtscheiding en die eener ontbinding des huwelijks na de scheiding van tafel en bed”.

In artikel 40, 1° vervalt het woord „gescheiden”.

In artikel 40, 2° en in het laatste lid van het artikel wordt in plaats van „echtscheiding” gelezen „echtscheiding of de ontbinding des huwelijks na de scheiding van tafel en bed”.

Artikel 3.

In artikel 41 wordt in plaats van „echtscheiding” gelezen „echtscheiding en die eener ontbinding des huwelijks na de scheiding van tafel en bed”.

Artikel 4.

Aan het slot van het eerste lid van artikel 148 wordt de

punt achter het woord: „geworden” vervangen door eene komma en worden toegevoegd de woorden: „of in geval van overtreding van het voorschrift van artikel 132 betreffende de huwelijksafkondiging.”

Artikel 5.

Artikel 248, 3° wordt gelezen als volgt:

„Door regterlijk vonnis na scheiding van tafel en bed en inschrijving van de daarbij uitgesproken ontbinding des huwelijks in de registers van den burgerlijken stand, overeenkomstig de bepalingen van de tweede afdeeling van dezen titel”.

Artikel 6.

Artikel 254 wordt gelezen als volgt:

„Het huwelijk wordt ontbonden door het vonnis en de inschrijving van de daarbij uitgesproken ontbinding in de registers van den burgerlijken stand.

De inschrijving moet geschieden op dezelfde wijze, binnen denzelfden termijn en op dezelfde straffen als, ten aanzien der echtscheiding, bij artikel 270 is bepaald.”

Artikel 7.

Aan artikel 255 wordt een nieuw zesde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Indien de minderjarigen zich niet reeds bevinden in de feitelijke magt van dengene, welke ingevolge een der bepalingen van dit artikel met de voogdij is belast, wordt in het vonnis of in de beschikking tevens de afgifte der kinderen bevolen. De bepalingen van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van artikel 368 *bis* zijn ten deze toepasselijk.”

Artikel 8.

Na artikel 255 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 255a. Bij het uitspreken der ontbinding of bij de wijziging in het derde lid van artikel 255 bedoeld, kan het hof van justitie, wanneer er gegronde vrees bestaat, dat degenen der ouders, aan wien de voogdij niet is opgedragen, niet voldoende tot het onderhoud en de opvoeding der minderjarige kinderen zal bijdragen, tevens het bevel geven in artikel 279b bedoeld, op de wijze in dat artikel bepaald en met de gevolgen in dat artikel en in artikel 279d omschreven. Bij ge-

breke van zoodanig bevel kan de kantonregter, binnen wiens gebied de kinderen tijdens het nitspreken der ontbinding woonplaats hadden, het bevel geven in artikel 279*c* bedoeld, in het geval, op de wijze en met de gevolgen als in dat artikel en in artikel 279*d* zijn bepaald."

Artikel 9.

Het eerste lid van artikel 270 wordt vervangen door het volgende:

„Het huwelijk wordt ontbonden door het vonnis en de inschrijving van de daarbij uitgesproken echtscheiding in de registers van den burgerlijken stand.

De inschrijving geschiedt op verzoek van partijen, of van ééne derzelve, in de registers van den burgerlijken stand van het eiland of het district, waar het huwelijk is voltrokken. Is dat district opgeheven, dan geschiedt de inschrijving in de registers van den burgerlijken stand van het district, in welks archieven de registers van den burgerlijken stand van het opgeheven district berusten.

Is het huwelijk buiten de kolonie voltrokken, dan geschiedt de inschrijving in de registers van het eerste of stadsdistrict op het eiland *Curacao*.

De inschrijving moet geschieden binnen den termijn van zes maanden te rekenen van den dag, waarop het vonnis voor geen wettelijk beroep vatbaar is."

Artikel 10.

Tusschen de artikelen 279 en 280 worden de volgende artikelen ingevoegd:

„*Artikel 279a.* Indien de minderjarigen zich niet reeds bevinden in de feitelijke magt van dengene, die ingevolge artikel 278 of artikel 279 met de voogdij is belast of van dengene der ouders, den anderen persoon of den voogdijraad aan wien de kinderen mogten zijn toevertrouwd krachtens artikel 263, eerste lid, wordt in de beschikking tevens de afgifte der kinderen bevolen.

De bepalingen van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van artikel 368*e bis* zijn ten deze toepasselijk."

„*Artikel 279b.* Bij de beslissing in het tweede lid van artikel 278 bedoeld kan het hof van justitie, na verhoor of be hoorlijke oproeping als in dat lid bedoeld en na verhoor van den voogdijraad, wanneer er gegronde vrees bestaat, dat de gene der ouders, aan wien de voogdij niet is opgedra-

gen, niet voldoende tot het onderhoud en de opvoeding der minderjarige kinderen zal bijdragen, tevens bevelen, dat deze ten behoeve van het onderhoud en de opvoeding van een of meer dier kinderen een daarbij te bepalen bedrag wekelijks, maandelijks of driemaandelijks aan den voogdijraad zal uitkeeren.

De bepalingen van het derde en vierde lid van artikel 278 zijn mede op dit bevel toepasselijk."

„Artikel 279c. Bij gebreke van een bevel als in het eerste lid van het vorige artikel bedoeld, kan, nadat het vonnis der echtscheiding in kracht van gewijsde is gegaan, de kanton-regter, binnen wiens rechtsgebied de kinderen tijdens het uitspreken dier echtscheiding woonplaats hadden, een gelijk bevel geven, op verzoek en na verhoor of oproeping als in het tweede lid van artikel 368g is bepaald. Op dit bevel is het laatste lid van artikel 368g toepasselijk."

„Artikel 279d. De bevelen bedoeld in de beide voorgaande artikelen worden door den griffier medegedeeld als in artikel 368h voorgeschreven; van deze mededeeling wordt kennis gegeven op de wijze en met de gevolgen als in dat artikel omschreven. Zij worden ten uitvoer gelegd als in artikel 368i bepaald. Het derde lid van artikel 368g vindt op deze bevelen overeenkomstige toepassing."

Artikel 11.

Aan artikel 289 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Het bepaalde in de artikelen 279b, 279c en 279d vindt overeenkomstige toepassing jegens den vader of de moeder, die niet met de uitoefening der ouderlijke magt is belast."

Artikel 12.

Aan artikel 295 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Het bepaalde in de artikelen 279b, 279c en 279d vindt overeenkomstige toepassing jegens den vader of de moeder, die niet met de uitoefening der ouderlijke magt is belast."

Artikel 13.

Tusschen de artikelen 295a en 296 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 295b. Indien de minderjarigen zich niet reeds be-

vinden in de feitelijke magt van dengene, die ingevolge artikel 295 en 295a met de uitoefening der ouderlijke magt is belast of van dengene der ouders, den anderen persoon of den voorgedijraad, aan wien de kinderen mogten zijn toevertrouwd ingevolge het eerste lid van artikel 295 overeenkomstig artikel 263, wordt in de beschikking tevens de afgifte der kinderen bevolen.

De bepalingen van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van artikel 368e *bis* zijn ten deze toepasselijk."

Artikel 14.

Het eerste lid van artikel 336 wordt gelezen als volgt:
„De regtsvordering tot inroeping van staat op grond van beweerd vaderschap wordt niet toegelaten."

Artikel 15.

Het eerste lid van artikel 337 wordt gelezen als volgt:
„De regtsvordering tot inroeping van staat op grond van beweerd moederschap wordt toegelaten."

Het derde lid van voormeld artikel 337 wordt vervangen door de twee volgende leden:

„De bewijslevering is aan geen bepaald middel gebonden. Tegenbewijs is door alle middelen toegelaten. De beslissende eed kan niet worden opgedragen.

De getuigenverhooren en pleidooijen worden gehouden ter terechtzitting met gesloten deuren. De uitspraak geschiedt in het openbaar."

Artikel 16.

Artikel 338 wordt gelezen als volgt:

„De regtsvordering tot inroeping van staat op grond van beweerd vaderschap, bedoeld bij het tweede lid van artikel 336, alsmede die tot inroeping van staat op grond van beweerd moederschap wordt niet toegelaten in de gevallen in welke, volgens artikel 332, de erkenning niet kan plaats hebben."

Artikel 17.

Na artikel 338 worden de navolgende artikelen ingevoegd:
„Artikel 338a. De vader van een natuurlijk kind, dat niet door hem erkend is, is verplicht, door eene uitkeering, in het

onderhoud en de opvoeding van het kind gedurende de minderjarigheid, te voorzien.

Vader wordt vermoed te zijn degene, die met de moeder gemeenschap heeft gehad tusschen den driehonderd en eersten en den honderd negen en zeventigsten dag voorafgaande aan dien, waarop het kind is geboren.

De regtsvordering tot voorziening in het onderhoud en de opvoeding wordt afgewezen:

indien de verweerder bewijst, dat de moeder, binnen den in het voorgaand lid bedoelden termijn, met een of meer anderen gemeenschap heeft gehad, tenzij uit deze gemeenschap het kind onmogelijk kan zijn ontvaugen; of, in het algemeen,

indien de regter in gemoede overtuigd is, dat de verweerder niet is de vader van het kind."

„Artikel 338b. De regtsvordering, in het voorgaande artikel bedoeld, wordt ingesteld bij het hof van justitie. Zij verjaart door verloop van vijf jaren, te rekenen van den dag der geboorte van het kind.

Het vonnis, waarbij de vordering wordt toegewezen, houdt in eene veroordeeling tot betaling van het wekelijks, maandelijks of driemaandelijks aan den voogd van het kind uit te keeren bedrag. Het hof stelt daarbij zoo mogelijk de tot zekerheid der betaling noodige waarborgen vast. Het hof kan echter, indien daartoe gronden zijn, tot uitkeering van eene som ineens veroordeelen."

„Artikel 338c. Het bedrag der uit te keeren gelden wordt bepaald naar de behoeften van het kind, het inkomen van den verweerder en het getal en de hoedanigheid dergenen, wier onderhoud volgens dit Wetboek ten laste van den verweerder komt.

Indien de verweerder bewijst, dat de voorziening in de kosten van onderhoud en opvoeding van een erkend kind door zijne ouders geheel of ten deele verzekerd is, wordt het bedrag der uit te keeren gelden dienovereenkomstig lager bepaald.

In geen geval echter wordt dit bedrag lager bepaald, dan de helft der overeenkomstig het eerste lid bepaalde kosten van opvoeding en onderhoud.

Er is geene bijdrage verschuldigd over den tijd, die op het oogenblik van het instellen der regtsvordering reeds meer dan vijf jaren is verstreken.

Afwijkende overeenkomsten zijn niet verbindend."

„Artikel 338d. Op verzoek van het kind of den tot uitkeering verpligte en na verhoor of behoorlijke oproeping van dezen en van het kind of den voogd en den voogdijraad kan het

hof het bedrag der uitkeering zooals dit door het hof of in het geval van artikel 338*k* door den kantonregter is bepaald, wijzigen.

De wijziging moet zijn gegrond op de overweging, dat, hetzij het inkomen van den tot uitkeering verpligte of de op hem rustende lasten, hetzij de behoeften van het kind aanmerkelijke verandering hebben ondergaan."

„Artikel 338*e*. Zoolang een natuurlijk kind, na de intrede zijner meerderjarigheid, tengevolge van lichamelijke of geestelijke gebreken, buiten staat is in zijn eigen levensonderhoud te voorzien, blijft de verplichting tot uitkeering aan het kind na het einde zijner minderjarigheid doorloopen."

„Artikel 338*f*. Hij, die ingevolge artikel 338*a* tot uitkeering is verplicht, is tevens gehouden aan de moeder van het kind te vergoeden de kosten van hare bevalling en van haar onderhoud gedurende de eerste zes weken na hare bevalling, door den regter naar billijkheid te begrooten met inachtneming van het plaatselijk gebruik.

Deze verplichting bestaat ook, indien het kind niet leeft ter wereld komt.

De vordering wordt ingesteld bij het hof van justitie.

Het vorderingsregt vervalt na verloop van een jaar, te rekenen van den dag der bevalling."

„Artikel 338*g*. De bewijslevering, in de artikelen 338*a* 338*f* bedoeld, is aan geen bepaald middel gebonden. Teg bewijs is door alle middelen toegelaten. De beslissende kan niet worden opgedragen.

De getuigenverhooren en pleidooijen worden gehouden t teregtzitting met gesloten deuren. De uitspraak geschiedt het openbaar."

„Artikel 338*h*. Het kind wordt, bij gebruikmaking van het in de artikelen 338*a* en 338*d* toegekende regt, vertegenwoordigd door eenen bijzonderen vertegenwoordiger. Deze wordt, op verzoek van den voogd of van den voogdijraad, doch in elk geval na verhoor van dezen laatste, en na verhoor of behoorlijke oproeping van hem, wiens verplichting tot betaling in het verzoekschrift wordt gesteld, benoemd door den kantonregter van het eiland, waar het kind of, indien dit nog niet geboren is, de moeder woont.

De bijzondere vertegenwoordiger treedt vóór de geboorte van het kind niet in regte op."

„Artikel 338*i*. De moeder wordt, bij gebruikmaking van het in artikel 338*f* toegekende regt, vertegenwoordigd door eenen bijzonderen vertegenwoordiger. Deze wordt, op verzoek van den voogdijraad en na verhoor of behoorlijke op-

roeping van hem, wiens verplichting tot betaling in het verzoekschrift wordt gesteld, benoemd door den kantonregter van het eiland, waar de moeder woont.

De bijzondere vertegenwoordiger treedt vóór de geboorte van het kind niet in regte op."

„*Artikel 338 j.* Indien de kantonregter de beweringen, waarop de aanspraken van de moeder of van het kind steunen, klaarblijkelijk ongegrond oordeelt, of indien hem blijkt, dat voor de nakoming der in artikel 338a bedoelde verplichting voldoende is gezorgd op eene wijze, waarmede ook de moeder genoegen neemt, wijst hij de benoeming van eenen bijzonderen vertegenwoordiger af.

Indien de kantonregter eenen bijzonderen vertegenwoordiger benoemt en hem blijkt, dat het kind of, in het geval van artikel 338 f, de moeder onvermogen is om proceskosten te dragen, kan hij tevens vergunning verleenen om kosteloos te procederen. De bepalingen der artikelen 810 en volgende van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie *Curaçao* vinden alsdan overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat de aanwijzing van een praktizijn geschiedt door den president van het hof van justitie op vertoon der beschikking van den kantonregter."

„*Artikel 338k.* Indien degene wiens verplichting tot betaling wordt beweerd, bij het verhoor voor den kantonregter zijne verplichting heeft erkend en de toewijzing der in artikel 338a bedoelde vordering naar het oordeel van den kantonregter niet den geringsten twijfel lijdt, zal deze in zijne beschikking, houdende benoeming van den bijzonderen vertegenwoordiger, bij voorraad, de gelden kunnen bepalen, die voorloopig, na de bevalling, ten behoeve van het kind aan den voogdijraad moeten worden uitgekeerd."

„*Artikel 338l.* Indien in het geval van artikel 338f degene wiens verplichting tot betaling wordt beweerd, bij het verhoor voor den kantonregter zijne verplichting heeft erkend en het bestaan van diens verplichting naar het oordeel van den kantonregter niet den geringsten twijfel lijdt, zal deze de benoeming van eenen bijzonderen vertegenwoordiger achterwege kunnen laten en zelf de som kunnen bepalen, die, tot volledige voldoening van het aan de moeder ingevolge voormeld artikel toekomende, te haren behoeve aan den voogdijraad moet worden uitgekeerd."

„*Artikel 338m.* Tegen de beschikkingen van den kantonregter staat hooger beroep open; zij kunnen uitvoerbaar verklaard worden bij voorraad, niettegenstaande hooger beroep, met of zonder borgtocht."

„Artikel 338n. De beschikking des kantonregters, voor zoover daarbij eene voorloopige uitkeering is toegelegd, vervalt:

- 1° zoodra meer dan drie maanden zijn verlopen, nadat zij in kracht van gewijsde is gegaan, zonder dat de in artikel 338a bedoelde vordering is ingesteld;
- 2° zoodra over de in artikel 338a bedoelde vordering uitspraak is gedaan.”

„Artikel 338o. Indien degene wiens verplichting tot betaling wordt beweerd, bij het verhoor voor den kantonregter zijne verplichting heeft erkend en er enkel geschil over het bedrag der uitkeering bestaat, wordt met afwijking van het bepaalde bij het eerste lid van artikel 338b de regtsvordering ingesteld bij den kantonregter van het eiland, waar het kind woont.”

„Artikel 338p. Bij niet-geregelde voldoening van de vastgestelde uitkeering krachtens de artikelen 338a, 338d, 338f, 338k, 338l of 338o is de voogdijraad bevoegd van het vonnis of de beschikking in afschrift mededeeling te doen aan den persoon, van wien de vader van het kind loon geniet. Die kennisgeving geschiedt schriftelijk en wordt door hem aan wien zij gericht is voor „gezien” geteekend, aan den voogdijraad teruggezonden. Bijaldien de kennisgeving niet binnen acht dagen na de verzending voor „gezien” geteekend is terugontvangen, zal de voogdijraad haar herhalen bij deurwaarders-exploit.

Door het voor „gezien” teekenen of de beteekening der kennisgeving in het voorgaande lid bedoeld, is de persoon, tot wien deze gericht werd, verplicht om, zoolang de voogdijraad dat mogt verlangen, tot kwijting en ten hoogste tot het bedrag van een derde gedeelte van hetgeen door hem als loon aan den tot uitkeering verplichte verschuldigd is, aan den voogdijraad de wekelijksche, maandelijksche of driemaandelijksche uitkeeringen of de som te voldoen, waartoe de tot uitkeering verplichte, krachtens de bij het voorgaand lid bedoelde bepalingen tegenover den voogd of tegenover de moeder is gehouden. De voogdijraad draagt alsdan zorg, dat de gelden overeenkomstig hunne bestemming worden besteed.

Uitbetalingen in strijd met bovenstaande voorschriften gedaan ontheffen den persoon in wiens dienst de tot uitkeering verplichte is, niet van de verplichting tot uitkeering aan den voogd of aan de moeder.”

„Artikel 338q. De voogdijraad houdt de aan hem betaalde gelden onder zich, zoolang de uitspraak, ter voldoening waaraan zij zijn betaald, nog niet in kracht van gewijsde is ge-

gaan, en draagt voorts zorg, dat zij overeenkomstig hunne bestemming worden besteed."

Artikel 18.

Artikel 351 wordt gelezen als volgt:

„Wanneer hij die de ouderlijke magt uitoefent gewigtige redenen van misnoegen heeft over het gedrag van zijn kind, kan de kantonregter op zijn verzoek of op dat van den voogdijraad, mits deze daartoe door hem is aangezocht, te zijnen behoefte gedaan, dat kind voor een bepaalden tijd in een gesticht of bij bijzondere personen doen opnemen.

De opneming geschiedt op kosten van hem, die de ouderlijke magt uitoefent, of bij zijn onvermogen op kosten van het kind; zij zal voor niet langer mogen worden gelast dan gedurende ten hoogste zes achtereenvolgende maanden, wanneer het kind tijdens de beschikking den leeftijd van veertien jaren nog niet heeft bereikt, of, wanneer het kind op dat tijdstip dien leeftijd heeft bereikt, gedurende ten hoogste een jaar en nimmer langer dan tot deszelfs meerderjarigheid.

De kantonregter kan de opneming niet gelasten dan na verhoor van het Openbaar Ministerie, van den voogdijraad en, behoudens het bepaalde in het eerste lid van artikel 352, ook van het kind; heeft de andere der ouders de ouderlijke magt niet verloren, dan wordt deze ook vooraf gehoord, althans behoorlijk opgeroepen."

Artikel 19.

Artikel 352 wordt gelezen als volgt:

„Bij niet verschijning van het kind op den dag voor het verhoor bepaald schorst de kantonregter het onderzoek tot een alsdan te bepalen dag en gelast hij, dat het tegen dien dag door een deurwaarder of dienaar der openbare magt voor hem worde gebragt; deze beschikking wordt ten uitvoer gelegd op bevel van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregt; blijkt het kind ook op dien naderen dag niet te zijn verschenen, dan kan de kantonregter zonder het te hebben gehoord de opneming bevelen of weigeren.

Er zal te dezen opzigte geen verdere geregtelijke formaliteit worden in acht genomen, behalve het bevel tot opneming, waarin echter de redenen niet zullen worden uitgedrukt.

Indien de kantonregter bij het geven van zijne beschikking beslist, dat hij, die de ouderlijke magt uitoefent, en het kind

niet in staat zijn de kosten aan de opneming verbonden te betalen, komen deze ten laste van den lande.

De beschikking, waarbij de opneming wordt bevolen, wordt ten uitvoer gelegd op bevel van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte na een tot dezen gerigt verzoek van hem, die de ouderlijke magt uitoefent."

Artikel 20.

Artikel 353 wordt gelezen als volgt:

„Bij besluit van den Gouverneur kan het kind te allen tijde uit het in artikel 351 bedoelde gesticht worden ontslagen, of het verblijf bij een bijzonderen persoon beëindigd, wanneer de oorzaak zijner plaatsing blijkt te zijn opgeheven, of zijn lichamelijke of geestelijke toestand geen verder verblijf aldaar blijkt te gedoogen.

Hij die de ouderlijke magt uitoefent blijft altijd meester om den in het bevel tot opneming bepaalden tijd te verkorten. Om verlenging van den duur tot opneming te verkrijgen, zal opnieuw het bepaalde bij de artikelen 351 en 352 moeten worden in acht genomen. De kantonregter zal die verlenging telkens voor niet langer dan voor ten hoogste zes achtereenvolgende maanden mogen gelasten; het bevel wordt niet gegeven, dan nadat het hoofd van het gesticht, waar het kind tijdens het verzoek om verlenging verblijf houdt, of degene die hem vervangt, op het verzoek is gehoord. Houdt het kind verblijf bij een bijzonderen persoon, dan moet deze worden gehoord."

Artikel 21.

Het laatste lid van artikel 368a wordt gelezen als volgt: „Onder misdrijf wordt in dit artikel ook begrepen medepligtigheid aan en poging tot misdrijf."

Artikel 22.

Artikel 368b wordt gelezen als volgt:

„De verzoeken of vorderingen in het vorige artikel bedoeld bevatten de feiten en omstandigheden, waarop zij zijn gegrond, en worden met de tot staving daarvan dienende bescheiden ingediend bij het hof van justitie, door welks griffier op het verzoek of de vordering de dag van indiening wordt aangeteekend. Tenzij het verzoek tot opheffing of ontzetting van den voogdijraad is uitgegaan, worden de verzoeken of vorderingen met de bovenbedoelde bescheiden door den grif-

fier van het hof ten spoedigste in afschrift medegedeeld aan dien raad.

Bij het verzoek of de vordering tot ontheffing wordt, zoo veel mogelijk, tevens vermeld op welke wijze hetzij in de uitoefening van de ouderlijke magt, hetzij in de voogdij is te voorzien, en bij alle verzoeken of vorderingen in het vorig artikel bedoeld, geschiedt tevens opgave van de namen der ouders en van hunne woonplaats en hunne verblijfplaats, voor zoover die bekend zijn, van de namen en woonplaatsen der bloedverwanten of der aangehuwden, die overeenkomstig artikel 382 moeten worden opgeroepen, zoomede van de getuigen, die de feiten in het verzoek of de vordering gesteld, zouden kunnen staven.

Ontheffing wordt niet uitgesproken, indien hij die de ouderlijke magt uitoefent, zich daartegen verzet."

Artikel 23.

Artikel 368e wordt gelezen als volgt:

„Het hof van justitie doet uitspraak na een zoo spoedig mogelijk bevolen verhoor of behoorlijke oproeping van de ouders, de bloedverwanten of aangehuwden der kinderen en den voogdijraad. Het hof kan tevens bevelen, dat tegen denzelfden dag de door dat college aan te wijzen getuigen, al of niet uit de bloedverwanten of aangehuwden gekozen, zullen worden opgeroepen, ten einde onder eede te worden gehoord."

Artikel 24.

Na artikel 368e worden de volgende artikelen ingevoegd:

„*Artikel 368e bis.* Alle oproepingen geschieden door den griffier van het hof van justitie bij aangeteekenden brief, uiterlijk op den tweeden dag, nadat het verhoor is bepaald, te verzenden; voor toezending aan personen, die binnen de kolonie, doch buiten de hoofdplaatsen der eilanden, wonen, geldt de toezending aan den districtmeester of aan den naastbijzijnden politiepost ter uitreiking aan den belanghebbende.

Indien echter oproeping moet plaats hebben van een persoon, wiens verblijfplaats niet bekend is, dan wordt zij onverwijld door den griffier geplaatst in het blad, waarin van gouvrenementswege de officieele berichten worden opgenomen. De oproeping van hem wiens ontheffing of ontzetting van de ouderlijke magt wordt verzocht of gevorderd, gaat, tenzij zijne verblijfplaats niet bekend is, vergezeld van een beknopte opgave van den inhoud van het verzoek of de vordering.

Indien het hof het noodig oordeelt, kan het buiten de reeds aangewezenen ook andere personen, welke op den bepaalden dag mogten zijn verschenen, als getuigen onder eede hooren, zoomede nader verhoor van getuigen bevelen; deze laatste getuigen worden in de nadere beschikking aangewezen en op gelijke wijze ten spoedigste opgeroepen."

„Artikel 368c ter. Gedurende het onderzoek kan ieder tot de uitoefening der voogdij bevoegde ingezetene der kolonie en het bestuur van elke der in artikel 415 genoemde vereenigingen, stichtingen en instellingen van weldadigheid zich tot het hof wenden met een verzoekschrift om met de voogdij te worden belast. Het hof kan hunne oproeping bevelen om over dit verzoekschrift te worden gehoord.

Ingeval het verzoek of de vordering wordt toegewezen, oefent de echtgenoot van hem wiens ontheffing of ontzetting uitgesproken is, van regtswege de ouderlijke magt uit, tenzij hij eveneens daarvan was ontheven of ontzet.

Niettemin kan het hof hem, op verzoek van den voogdijraad, op vordering van het openbaar ministerie of ambtshalve mede van de ouderlijke magt ontheffen, indien daartoe termen zijn. Op deze ontheffing is het laatste lid van artikel 368b toepasselijk.

Bij zoodanige ontheffing, zoomede indien de echtgenoot reeds van de ouderlijke magt is ontheven of ontzet, voorziet het hof tevens in de voogdij en de toeziende voogdij over de kinderen die aan de ouderlijke magt worden onttrokken.

In de beschikking waarbij de ontheffing of de ontzetting wordt uitgesproken, zal hij die de uitoefening van de ouderlijke magt verliest, worden veroordeeld om rekening en verantwoording van zijn beheer te doen aan den anderen echtgenoot of den voogd.

Het hof kan bovendien, indien de kinderen die onder de ouderlijke magt of de voogdij van verschillende personen komen, goederen gemeen hebben, één dezer of een ander persoon aanwijzen om onder de noodige door het hof te stellen waarborgen het bewind over de goederen waar te nemen, totdat scheiding en deeling heeft plaats gehad overeenkomstig den 16den titel van het tweede boek."

Artikel 25.

Het tweede lid van artikel 368d wordt gelezen als volgt:

„De met redenen omkleede beschikking wordt binnen veertien dagen na het laatste verhoor in het openbaar uitgesproken; zij kan uitvoerbaar worden verklaard bij voorraad niet-

tegenstaande verzet, met of zonder borgtogt, en zulks op de minuut, ook voor derzelver registratie."

Aan voormeld artikel 368*d* worden twee nieuwe leden toegevoegd, luidende als volgt:

„De kosten voor het onderhoud en de opvoeding der minderjarigen, ingevolge het vorige lid gemaakt door den persoon door het hof aangewezen of door den voogdijraad, kunnen door dezen op de goederen en inkomsten der minderjarigen en bij onvermogen der kinderen op die hunner ouders worden verhaald; de laatsten zijn hoofdelijk voor voldoening dier kosten aansprakelijk.

Hij die tot zulk verhaal in regten optreedt, wordt geacht van den regter vergunning te hebben verkregen kosteloos te procedeeeren.

Deze bepaling geldt niet ten aanzien van dengene, die zijn reeds vroeger afgewezen vordering andermaal aanhangig maakt."

Artikel 26.

De laatste zinsnede van het tweede lid van artikel 368*e* wordt gelezen als volgt:

„Indien het hof het noodig oordeelt, kan het bevelen, dat getuigen, al of niet uit de bloedverwanten of aangehuwden gekozen, onder eede zullen worden gehoord."

Het vierde lid van artikel 368*e* wordt gelezen als volgt:

„De met redenen ontlede beschikking wordt in het openbaar uitgesproken. Zij kan worden verklaard uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande verzet, met of zonder borgtogt, en zulks op de minuut, ook voor derzelver registratie."

Artikel 27.

Tusschen de artikelen 368*e* en 368*f* wordt het volgende artikel ingevoegd:

„*Artikel 368e bis.* Indien de minderjarigen zich niet reeds bevinden in de feitelijke magt van den persoon of van het bestuur der vereeniging, stichting of instelling van weldadigheid, aan welke ingevolge eenige regterlijke beschikking in deze afdeeling bedoeld de uitoefening van de onderlijke magt of de voogdij toekomt, of van den persoon of van den voogdijraad, aan welken de kinderen mogten zijn toevertrouwd krachtens de beschikking bedoeld in artikel 368*d*, vierde lid, wordt in dezelfde regterlijke beschikking tevens de afgifte der kinderen aan dengene, wien het gezag over de minderjarigen tengevolge van zulke beschikking toekomt, bevolen.

Wordt de afgifte der minderjarigen door hem in wiens feitelijke magt deze zich bevinden, geweigerd, dan kan degene, wien krachtens regterlijke beschikking het gezag over hen toekomt, hunne overbrenging doen geschieden door den deurwaarder, aan wien door hem deze tenuitvoerlegging der beschikking is opgedragen.

Deze tenuitvoerlegging geschiedt niet dan nadat de beschikking is beteekend aan hem, wien het gezag over de minderjarigen is onttrokken, zoomede aan hem, onder wiens feitelijke magt zich de minderjarigen mogten bevinden.

Ingeval van feitelijken wederstand kan de deurwaarder de hulp van de openbare burgerlijke magt inroepen.

De deurwaarder zal elke plaats kunnen betreden, waar de minderjarigen zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden; indien echter de minderjarigen zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden in een woning, waarvan de toegang door den bewoner wordt geweigerd of waarvan de deuren gesloten zijn, zal de deurwaarder zich vervoegen bij het hoofd van politie of bij eenen ambtenaar van politie daartoe door hetzelfde aangewezen, in wiens tegenwoordigheid het binnentreden der woning zal geschieden. Van de tegenwoordigheid van dezen ambtenaar en van hetgeen in zijn bijzijn uit kracht van dit artikel is verrigt, zal melding worden gemaakt in het procesverbaal van tenuitvoerlegging welk stuk door dien ambtenaar mede zal worden onderteekend."

Artikel 28.

Aan het einde van het eerste lid van artikel 368^f wordt een zinsnede toegevoegd, luidende als volgt:

„De bepalingen van het vijfde en het zesde lid van artikel 368^d zijn ten deze toepasselijk."

Aan artikel 368^f wordt verder een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Indien de afgifte der minderjarigen aan den voogdijraad wordt geweigerd, kan het openbaar ministerie hunne overbrenging doen geschieden door den deurwaarder of dienaar der openbare magt door hem belast met de tenuitvoerlegging van zijn bevelschrift. De bepalingen van het derde, vierde en vijfde lid van artikel 368^e *bis* vinden overeenkomstige toepassing."

Artikel 29.

Artikel 368^g wordt gelezen als volgt:

„Hij die van de ouderlijke magt is ontheven of ontzet is verplicht, ten behoeve van het onderhoud en de opvoeding der aan zijn magt onttrokken kinderen, zooveel aan den voogdijraad uit te keeren als zal zijn bepaald door den kantonregter, binnen wiens regtsgebied de kinderen, onmiddellijk voor het uitspreken der ontheffing of ontzetting, woonplaats hadden. Is door den voogdijraad bij een verzoek tot ontheffing of ontzetting van de ouderlijke magt, of wel gedurende het onderzoek, bedoeld in artikel 368c ter de bepaling der uitkeering aan het hof verzocht, dan geschiedt die bepaling in de beschikking, waarbij de ontheffing of de ontzetting wordt uitgesproken.

De kantonregter of het hof stelt, op verzoek van den voogdijraad en na verhoor of behoorlijke oproeping van den tot uitkeering verplichte en van de bloedverwanten of aangehuwden der minderjarigen, alsmede van degenen onder wier ouderlijke magt of voogdij de kinderen zich bevinden, het bedrag vast van hetgeen krachtens het voorgaande lid te hunnen behoeve aan den voogdijraad wekelijks, maandelijks of driemaandelijks zal zijn uit te keeren.

Op verzoek van hem, die krachtens het eerste lid tot uitkeering verplicht is of van den voogdijraad kan de beschikking in het voorgaande lid bedoeld door den regter die haar heeft genomen, worden gewijzigd. De wijziging moet zijn gegrond op de overweging dat hetzij het inkomen van den tot uitkeering verplichte, hetzij de behoeften van den minderjarige verandering hebben ondergaan. De regter beschikt na verhoor of behoorlijke oproeping van hem, onder wiens ouderlijke magt of voogdij de minderjarige zich bevindt of van het bestuur der vereeniging, stichting of instelling van weldadigheid, waaraan de voogdij over den minderjarige is opgedragen, alsmede van de bloedverwanten of aangehuwden van den minderjarige; ingeval het verzoek is gedaan door den tot uitkeering verplichte, bovendien van den voogdijraad, of ingeval het verzoek is gedaan door den voogdijraad, bovendien van den tot uitkeering verplichte.

De in het tweede lid van dit artikel bedoelde beschikking des kantonregters, zoomede de beschikkingen in het derde lid van dit artikel bedoeld, zijn uitvoerbaar bij voorraad, op de minuut en vóór de registratie. Zijn zij gewezen door een kantonregter, dan kan daarvan binnen veertien dagen na hare dagteekening, hooger beroep worden ingesteld.

Artikel 30.

Het zevende lid van artikel 368a wordt gelezen als volgt:

„Uitbetalingen in strijd met bovenstaande voorschriften gedaan, ontheffen niet van de verplichting tot uitkeering aan den voogdijraad.”

Aan artikel 368*h* worden twee nieuwe leden toegevoegd, luidende als volgt:

„Onder loon of wedde zijn begrepen bezoldigingen en pensioenen wegens ambten of bedieningen, zoomede geldelijke vergoedingen of uitkeeringen, voor zoover deze periodiek worden uitbetaald, krachtens eenige verzekering of uit eenig fonds, waarin de deelneming is bedongen bij of voortvloeit uit een arbeidsovereenkomst. De bepalingen van artikel 703 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie *Curaçao* en die van de algemeene verordeningen krachtens welke schuldeischers alleen binnen de daarin aangegeven grenzen en op de daarin bepaalde wijze ten aanzien van traktementen, soldijen of pensioenen, alsmede van de geldelijke vergoedingen of uitkeeringen, in dit lid bedoeld, regten kunnen doen gelden, blijven ten deze buiten werking.

De behandeling der vorderingen van den voogdijraad tot uitkeering tegen hem van wien de tot uitkeering verpligte loon of wedde geniet, geschiedt steeds voor den kanton-regter en op de wijze van procederen in zaken betrekkelijk tot vorderingen gegrond op wettelijke voorschriften omtrent huur en verhuur ten aanzien van kleine woningen en van gronden, waarop kleine woningen zijn of zullen worden gebouwd. Voor toezending door den griffier van kennisgevingen of van mededeelingen aan personen die binnen de kolonie, doch buiten de hoofdplaatsen der eilanden wonen, geldt evenwel de toezending aan den district-meester of den naastbijzijnden politiepost ter uitreiking aan den belanghebbende.”

Artikel 31.

Artikel 368*k* wordt gelezen als volgt:

„Het plaatselijk bestuur op elk der eilanden en de ambtenaren van den burgerlijken stand zijn verpligt, zooveel in hun vermogen is, aan alle voogdijraden kosteloos alle inlichtingen te verschaffen en zijn voorts gehouden kosteloos alle afschriften en uittreksels uit hunne registers te verstrekken, welke die raden in het belang van de hun opgedragen taak van hen vragen; de te verstrekken afschriften en uittreksels zijn vrij van zegel.”

Artikel 32.

Artikel 368*l* wordt gelezen als volgt:

„Alle verzoekschriften, vorderingen, beschikkingen, exploiten en alle andere stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van deze afdeeling, zijn vrij van zegel en worden, voor zooveel de registratie wordt vereischt, gratis geregistreerd.

Alle verzoeken in deze afdeeling bedoeld, welke uitgaan van de voogdijraden, worden kosteloos behandeld en de door die raden in het belang van de hun opgedragen taak gevraagde grossen, afschriften en uittreksels worden hun door de griffiers vrij van alle kosten uitgereikt.”

Artikel 33.

Tusschen het derde en vierde lid van artikel 379*b* wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„Voor verzoeken ingevolge de bepalingen van dezen en den voorgaanden titel door den voogdijraad tot het hof van justitie te doen, wordt de medewerking van een praktizijn niet vereischt.”

Artikel 34.

Na artikel 379*b* wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 379*c*. Van alle regterlijke beschikkingen, houdende: benoeming tot voogd of tot toezienden voogd; bepalingen ten aanzien van het gezag over de kinderen als bedoeld in de artikelen 255, 263, 278, 279, 295 en 295*a*; uitspraak omtrent ontzetting of ontheffing van de ouderlijke magt of van de voogdij of de toeziende voogdij; ontslag als voogd of als toeziende voogd; schorsing van de uitoefening der ouderlijke magt of van de uitoefening van de voogdij of toeziende voogdij; herstel in de ouderlijke magt of in de voogdij; benoeming tot curator over een ongeboren vrucht; bevestiging in de voogdij; bekrachtiging van de door een der ouders gedane benoeming van een voogd; benoeming tot tijdelijken voogd als bedoeld in artikel 407; en van alle regterlijke beschikkingen, waarbij eenige andere regterlijke beschikking, in dit artikel genoemd, wordt vernietigd, gewijzigd of bekrachtigd, zoomede van alle verklaringen, ter griffie afgelegd als bedoeld in de artikelen 381*a* en 381*c*, tweede lid, wordt door den griffier van den regter, die de beschikking heeft gegeven of te wiens griffie de verklaring is afgelegd, onverwijld kennis gegeven aan den griffier van den kantonregter der geboorteplaats van den minderjarige.

Indien die geboorteplaats onbekend is of gelegen buiten de kolonie, geschiedt de kennisgeving aan den griffier van den kantonregter op *Curaçao*.

Bij elk kantongeregte wordt door den griffier een openbaar register gehouden, waarin achtereenvolgens alle mededeelingen hem gedaan ingevolge het eerste lid, zoomede alle daarbedoelde beschikkingen door zijn kantonregter genomen en verklaringen te zijner griffie afgelegd, ten spoedigste door hem worden ingeschreven.

Omtrent vorm en inhoud van de kennisgeving en van het register worden door den Gouverneur bij gouvernementsbesluit de noodige regelen vastgesteld. De griffier is verplicht aan ieder kosteloze inzage van het register en tegen betaling een uittreksel daaruit te verstrekken."

Artikel 35.

Het tweede lid van artikel 380a wordt gelezen als volgt:

„De kennisgeving van den griffier onder 1° bedoeld moet onverwijld bij aangeteekenden brief geschieden. Moet de kennisgeving geschieden aan personen, die binnen de kolonie, doch buiten de hoofdplaatsen der eilanden wonen, dan geldt als zoodanig de toezending aan den districtmeester of den naastbijzijnden politiepost ter uitreiking; voor personen, die geene bekende woonplaats in de kolonie hebben, geldt de toezending aan den Procureur-Generaal. Is de benoeming gedaan door het hof van justitie, dan geeft de griffier van die benoeming en van de door hem aan den benoemde gedane kennisgeving onverwijld berigt aan den kantonregter der woonplaats van den minderjarige."

Artikel 36.

Tusschen het eerste en tweede lid van artikel 382 wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„Indien eenig opgeroepen bloedverwant of aangehuwde niet verschijnt, kan de regter de verschijning gelasten van een ander bloedverwant of aangehuwde zelfs in verderen graad."

Artikel 37.

Aan het einde van het eerste lid van artikel 383 wordt eene zinsnede toegevoegd, luidende als volgt:

„De schriftelijke volmagt is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie."

Tusschen het tweede en het derde lid van artikel 383 wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„De regter kan gelasten, dat hij, die zich heeft laten vertegenwoordigen, in persoon verschijne.”

Artikel 38.

Tusschen de artikelen 383 en 384 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 383a. Wanneer naar aanleiding der bepalingen van den voorgaanden, dezen of den volgenden titel het verhoor van den toezienden voogd vereischt wordt of wel diens oproeping is bevolen, zal zulks niet behoeven plaats te hebben, indien de toeziende voogdij openstaat ten dage, dat het verzoek of de vordering, naar aanleiding waarvan het verhoor of de oproeping zoude moeten geschieden, bij den regter wordt ingediend.

Behalve in de gevallen bedoeld in de artikelen 433a en 435a, zal het den regter evenwel vrijstaan te bepalen, dat op het verzoek niet zal worden beschikt voor de benoeming van den toezienden voogd heeft plaats gevonden.”

Artikel 39.

In het tweede lid van artikel 386 en in het eerste lid van artikel 391 worden de woorden: „op een daartoe van gouvernementswege aangewezen fonds” vervangen door de woorden: „inlagen in de Koloniale Postspaarbank”.

Artikel 40.

In artikel 392 worden de woorden: „het van gouvernementswege aangewezen fonds” vervangen door de woorden: „de inlagen in de Koloniale Postspaarbank”.

Artikel 41.

Het eerste lid van artikel 402 wordt gelezen als volgt:

„Een onwettig kind staat van regtswege onder de voogdij van den meerderjarigen vader of de meerderjarige moeder, die het heeft erkend, tenzij deze van de voogdij mogt zijn uitgesloten of de voogdij mogt hebben verloren, of wel een ander mogt zijn belast met de voogdij tijdens de minderjarigheid van den vader of de moeder, die het kind heeft erkend, of wel voordat dit erkend was.”

Artikel 42.

Na artikel 402a wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 402b. Indien de voogdij aan een ander is opgedragen in één der gevallen bedoeld in het eerste lid van artikel 402 kan de niet van de voogdij uitgesloten, noch ontheven of ontzette meerderjarige vader of meerderjarige moeder van een onwettig kind, die het heeft erkend, aan den kantonregter verzoeken om in de plaats van dien ander als voogd te worden aangesteld.

De kantonregter beslist op het verzoek na verhoor of na behoorlijke oproeping van den verzoeker, van den voogd, van den toezienden voogd, van den echtgenoot des verzoekers, indien deze gehuwd is, en, wanneer de andere der ouders mede het kind heeft erkend en in leven is, van dezen, alsmede van den voogdijraad. Hij staat het verzoek toe, tenzij er gegronde vrees bestaat, dat het kind door den vader of de moeder zal worden verwaarloosd.

Van deze beschikking kan binnen dertig dagen daarna hoger beroep worden ingesteld, bij afwijzing door den verzoeker, bij toewijzing door hen die op het verzoek zijn gehoord en ondanks wier tegenspraak het is toegewezen.

Het bepaalde in den laatsten zin van artikel 402 is ten deze toepasselijk.

Artikel 43.

Het eerste lid van artikel 403 wordt gelezen als volgt:

„Ieder der ouders die de ouderlijke magt of de voogdij over een of meer zijner kinderen uitoefent, heeft het regt een voogd over die kinderen te benoemen voor het geval dat na zijn overlijden de voogdij niet van regtswege of door de in het laatste lid van artikel 402 bedoelde regterlijke beschikking aan den anderen der ouders behoort.”

Artikel 44.

Het derde lid van artikel 407 wordt vervangen door de vier volgende leden:

„Is voorziening noodig op grond, dat het bestaan of het verblijf van den vader of de moeder onbekend is, dan wordt mede door den kantonregter een voogd benoemd. Deze voogd kan op verzoek van dengene, dien hij vervangt, zoodra de redenen, die tot zijne benoeming aanleiding gaven, hebben opgehouden te bestaan, weder door den kantonregter worden ontslagen.

De kantonregter beslist op het verzoek na verhoor of behoorlijke oproeping van den verzoeker, van den voogd, van den toezienden voogd, van de bloedverwanten of aangehuwden van den minderjarige, alsmede van den voogdijraad; betreft het verzoek de voogdij over een natuurlijk kind, dan beslist de kantonregter na verhoor of behoorlijke oproeping als in artikel 402*b* is bepaald.

Hij staat het verzoek toe, tenzij er gegronde vrees bestaat, dat het kind door den vader of de moeder zal worden verwaarloosd.

Van deze beschikking kan binnen dertig dagen daarna hooger beroep worden ingesteld, bij afwijzing door den verzoeker, bij toewijzing door hen, die op het verzoek zijn gehoord en ondanks wier tegenspraak het is toegewezen.

Gedurende de voogdij in het tweede en derde lid bedoeld, is de uitoefening van de ouderlijke magt geschorst."

Artikel 45.

Aan artikel 408 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„De ingevolge artikel 382, tweede lid en artikel 383, derde lid, opgeroepen bloedverwant of aangehuwde kan ook afzonderlijk worden gehoord."

Artikel 46.

Artikel 414 wordt gelezen als volgt:

„Behoudens het bepaalde in het tweede lid van artikel 402*b* en in het vierde lid van artikel 407 wordt in de voogdij over natuurlijke kinderen door den kantonregter, zonder eenig voorafgaand verhoor, voorzien."

Artikel 47.

In artikel 418*a* vervallen de woorden: „tweede lid".

Artikel 48.

In artikel 431, N° 4 wordt in plaats van „368*e*" gelezen „368*e*".

Artikel 49.

Artikel 432, N° 4 wordt gelezen als volgt:

„Zij die in staat van faillissement verkeerem;”

Het laatste lid van voormeld artikel 432 wordt gelezen als volgt:

„Onder misdrijf wordt in dit artikel ook begrepen medeplichtigheid aan en poging tot misdrijf.”

Artikel 50.

Het tweede lid van artikel 433 vervalt.

Het derde, het vierde, het vijfde, het zesde, het zevende, het achtste en het negende lid van voormeld artikel 433 worden vervangen door het volgende lid:

„Het verzoek of de vordering bevat de feiten en omstandigheden waarop het is gegrond, en houdt tevens in eene opgave van de namen der ouders, van den voogd en van den toezienden voogd en van hunne woonplaatsen en hunne verblijfplaatsen, voorzoover die bekend zijn, van de namen en woonplaatsen der bloedverwanten of der aangehuwden, die overeenkomstig artikel 382 moeten worden opgeroepen, zoodat van de getuigen, die de feiten in het verzoek of de vordering gesteld, zouden kunnen staven. Tenzij het verzoek tot ontzetting van den voogdijraad is uitgegaan, wordt het verzoek of de vordering, met de tot staving daarvan ingezonden bescheiden, door den griffier ten spoedigste in afschrift medegedeeld aan dien raad. Op het verzoek of de vordering, wordt door den griffier de dag van indiening aangeeteekend.”

Artikel 51.

Na artikel 433 worden de volgende artikelen ingevoegd:

„Artikel 433a. Het hof van justitie doet uitspraak, na de ouders, den voogd en den toezienden voogd, de bloedverwanten of aangehuwden der kinderen en den voogdijraad zoo spoedig mogelijk te hebben gehoord, althans daartoe behoorlijk te hebben opgeroepen. Het hof kan tevens bevelen, dat tegen denzelfden dag de door dat college aan te wijzen getuigen, al of niet uit de bloedverwanten of aangehuwden gekozen, zullen worden opgeroepen, teneinde onder eede te worden gehoord.

Alle oproepingen geschieden door den griffier van het hof bij aangeteekenden brief uiterlijk op den tweeden dag, nadat het verhoor is bepaald, te verzenden; voor toezending aan personen, die binnen de kolonie, doch buiten de hoofdplaatsen der eilanden wonen, geldt de toezending aan den dis-

trictmeester of den naastbijzjnden politiepost ter uitreiking. Indien echter oproeping moet plaats hebben van een persoon, wiens verblijfplaats niet bekend is, dan wordt zij onverwijld door den griffier geplaatst in het blad, waarin van gouvernementswege de officieele berichten worden geplaatst. De oproeping van hem, wiens ontzetting wordt verzocht of gevorderd, gaat, tenzij zijne verblijfplaats niet bekend is, vergezeld van eene beknopte opgave van den inhoud van het verzoek of de vordering.

Indien het hof het noodig oordeelt, kan het buiten de reeds aangewezenen, ook andere personen, welke op den bepaalden dag mogten zijn verschenen, als getuigen onder eede hooren, zoomede nader verhoor van getuigen bevelen; deze laatste getuigen worden in de nadere beschikking aangewezen en op gelijke wijze opgeroepen tegen een dag, niet later dan dertig dagen, indien zij allen zich in de kolonie bevinden, of anders niet later dan drie maanden na het eerste verhoor."

„Artikel 433b. Gedurende het onderzoek tot ontzetting van een voogd kan ieder tot de uitoefening der voogdij bevoegde ingezetene der kolonie en het bestuur van elke der in artikel 415 genoemde vereenigingen, stichtingen en instellingen van weldadigheid zich tot het hof wenden met een verzoekschrift om met de voogdij te worden belast. Het hof kan hunne oproeping bevelen om over hun verzoekschrift te worden gehoord.

Ingeval het verzoek of de vordering wordt toegewezen, voorziet het hof in de voogdij of toeziende voogdij. Blijkt bij de voorziening in de voogdij, dat ook de toeziende voogdij openstaat, dan voorziet het hof tevens in deze laatste.

In het vonnis waarbij de voogd wordt afgezet, zal hij tevens worden veroordeeld om rekening en verantwoording van zijn beheer aan zijn opvolger te doen."

Artikel 52.

De eerste zinsnede van het tweede lid van artikel 434 wordt gelezen als volgt:

„De met redenen omkleede beschikking wordt binnen veertien dagen na het laatste verhoor in het openbaar uitgesproken; zij kan uitvoerbaar verklaard worden bij voorraad niettegenstaande verzet, met of zonder borgtogt, en zulks op de minuut, ook vóór derzelver registratie."

Aan artikel 434 wordt voorts een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„De bepalingen van het vijfde en het zesde lid van artikel 368d zijn ten deze toepasselijk."

Artikel 53.

Aan het einde van het eerste lid van artikel 434a wordt een zinsnede toegevoegd, luidende als volgt:

„De bepalingen van het vijfde en het zesde lid van artikel 368d zijn ten deze toepasselijk.”

Aan artikel 434a wordt voorts een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Indien de afgifte der minderjarigen aan den voogdijraad wordt geweigerd, kan het openbaar ministerie hunne overbrenging doen geschieden door den deurwaarder of dienaar der openbare magt door hem belast met de tenuitvoerlegging van zijn bevelschrift. De bepalingen van het derde, vierde en vijfde lid van artikel 368e *bis* vinden dienovereenkomstige toepassing.”

Artikel 54.

In het eerste lid van artikel 435a vervalt de zinsnede:

„De ontheffing van den na echtscheiding tot voogd benoemen vader of moeder geschiedt door den regter die van den eisch tot echtscheiding heeft kennis genomen.”

Het derde en het vierde lid van artikel 435a worden gelezen als volgt:

„Het hof beslist na de ouders, den voogd en den toezienden voogd, de bloedverwanten of aangehuwden der minderjarigen en den voogdijraad zoo spoedig mogelijk te hebben gehoord, althans daartoe behoorlijk te hebben opgeroepen. Het voorziet, indien het verzoek of de vordering wordt toegestaan, tegelijkertijd in de voogdij of toeziende voogdij; blijkt bij de voorziening in de voogdij, dat ook de toeziende voogdij openstaat, dan voorziet het hof tevens in deze laatste. Het bepaalde in het derde lid van artikel 433 is ten deze toepasselijk. Alle oproepingen hebben plaats op de wijze in het tweede lid van artikel 433a voorgescreven; getuigenverhoor kan worden bevolen op den voet van het bepaalde in het laatste lid van dat artikel. De behandeling der zaak geschiedt ter terechtzitting met gesloten deuren. De met redenen omkleede beschikking wordt binnen veertien dagen na het laatste verhoor in het openbaar uitgesproken; zij kan uitvoerbaar verklaard worden bij voorraad niettegenstaande verzet, met of zonder borgtocht, en zulks op de minuut, ook vóór derzelver registratie.”

Artikel 55.

Artikel 435b wordt gelezen als volgt:

„De vader of de moeder, die van de voogdij over eigen kinderen is ontheven of ontzet, kan, zoowel op eigen verzoek als op verzoek van hen, die bevoegd zijn ontheffing of ontzetting te verzoeken, zoomede op vordering van het openbaar ministerie, door het hof van justitie, in de voogdij worden hersteld, indien blijkt dat de feiten, die tot ontheffing of ontzetting hebben geleid, zich niet langer daartegen verzetten.

Het hof doet uitspraak, na verhoor of behoorlijke oproeping zoo mogelijk van beide ouders, alsmede van den voogd of het bestuur der vereeniging, stichting of instelling van weldadigheid waaraan de voogdij is opgedragen, van den toezienenden voogd, de bloedverwanten, of aangehuwden der kinderen en van den voogdijraad. Indien het hof het noodig oordeelt, kan hetzelfde bevelen, dat getuigen, al of niet uit de bloedverwanten of aangehuwden gekozen, onder eede zullen worden gehoord.

Het derde, vierde en vijfde lid van artikel 368e zijn ten deze toepasselijk.”

Artikel 56.

Tusschen de artikelen 435b en 435c van gemeld Wetboek wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 435b bis. Indien de minderjarigen zich niet reeds bevinden in de feitelijke magt van den persoon of van het bestuur der vereeniging, stichting of instelling van weldadigheid, aan welke ingevolge eenige regterlijke beschikking in deze afdeeling bedoeld de voogdij toekomt, of van den persoon of van den voogdijraad, aan welken de kinderen mogten zijn toevertrouwd krachtens de beschikking bedoeld in artikel 434, tweede lid, wordt in dezelfde regterlijke beschikking tevens de afgifte der kinderen aan dengene, wien het gezag over de minderjarigen tengevolge van zulke beschikking toekomt, bevolen. De bepalingen van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van artikel 368e bis zijn ten deze toepasselijk.”

Artikel 57.

Artikel 435c wordt gelezen als volgt:

„Het bepaalde in de artikelen 368g, 368h en 368i geldt mede bij ontheffing en ontzetting van den vader of de moeder van de voogdij over eigen kinderen.”

Artikel 58.

Artikel 435d wordt gelezen als volgt:

„Alle verzoekschriften, vorderingen, beschikkingen, exploitent en alle andere stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van deze afdeeling, zijn vrij van zegel en worden, voor zooveel de registratie wordt vereischt, gratis geregistreerd.

Alle verzoeken in deze afdeeling bedoeld, welke uitgaan van de voogdijraden, worden kosteloos behandeld en door die raden in het belang van de hun opgedragen taak gevraagde grossen, afschriften en uittreksels worden hun door de griffiers vrij van alle kosten uitgereikt.

Artikel 59.

Artikel 437 wordt gelezen als volgt:

„Wanneer de voogd gewigtige redenen van misnoegen heeft over het gedrag van den minderjarige kan de kantonregter, op zijn verzoek, of op dat van den voogdijraad, mits deze daartoe door hem is aangezocht, te zijnen behoeve gedaan, den minderjarige voor een bepaalden tijd in een gesticht of bij bijzondere personen doen opnemen. De opneming geschiedt op kosten van den minderjarige en bij diens onvermogen op kosten van den voogd; zij zal voor niet langer mogen worden gelast dan gedurende ten hoogste zes achtereenvolgende maanden, wanneer de minderjarige tijdens de beschikking den leeftijd van veertien jaren nog niet heeft bereikt, of, wanneer de minderjarige op dat tijdstip dien leeftijd bereikt heeft, gedurende ten hoogste een jaar en nimmer langer dan tot deszelfs meerderjarigheid.

De kantonregter kan de opneming niet gelasten dan na verhoor of behoorlijke oproeping van den toezienden voogd en de bloedverwanten of aangehuwden van den minderjarige, mitsgaders na verhoor van het Openbaar Ministerie, van den voogdijraad en, behoudens het bepaalde in het volgende lid, ook van den minderjarige.

Bij niet-verschijning van den minderjarige op den dag voor het verhoor bepaald schorst de kantonregter het onderzoek tot een alsdan te bepalen dag en gelast hij, dat de minderjarige tegen dien dag door een deurwaarder of dienaar der openbare magt voor hem worde gebragt; deze beschikking wordt tenuitvoergelegd op bevel van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte; blijkt de minderjarige ook op dien naderen dag niet te zijn verschenen, dan kan de kantonregter zonder hem te hebben gehoord de opneming bevelen of weigeren.

Er zal te dezen opzigte geen verdere geregtelijke formaliteit

worden in acht genomen, behalve het bevel tot opneming, waarin echter de redenen niet zullen worden uitgedrukt.

Indien de kantonregter bij het geven van zijne beschikking beslist, dat de minderjarige en de voogd niet in staat zijn de kosten aan de opneming verbonden te betalen, komen deze ten laste van den lande.

De beschikking, waarbij de opneming wordt bevolen, wordt tenuitvoergelegd op bevel van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongerecht na een tot dezen gerigt verzoek van den voogd."

Artikel 60.

Na artikel 437 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 437a. Bij besluit van den Gouverneur kan de minderjarige te allen tijde uit het in het vorige artikel bedoelde gesticht worden ontslagen of kan het verblijf van den minderjarige bij een bijzonderen persoon te allen tijde worden beëindigd, wanneer de oorzaak zijner plaatsing blijkt te zijn opgeheven of zijne lichamelijke of geestelijke toestand geen verder verblijf aldaar blijkt te gedoogen.

De voogd blijft altijd meester om den in het bevel tot opneming bepaalden tijd te verkorten. Om verlenging van den duur der opneming te verkrijgen, zal opnieuw het bepaalde in het vorige artikel moeten worden in acht genomen.

De kantonregter zal die verlenging telkens voor niet langer dan voor ten hoogste zes achtereenvolgende maanden mogen gelasten; het bevel wordt niet gegeven, dan nadat het hoofd van het gesticht waar het kind tijdens het verzoek om verlenging verblijf houdt, of degene die hem vervangt, op het verzoek is gehoord. Houdt het kind verblijf bij een bijzonderen persoon, dan moet deze worden gehoord."

Artikel 61.

Artikel 477 wordt gelezen als volgt:

„Bij het verleenen der handligting bepaalt de kantonregter uitdrukkelijk, welke regten van meerderjarigheid aan den minderjarige worden toegekend."

Artikel 62.

Het tweede lid van artikel 479 wordt vervangen door de twee volgende leden:

„In de beide laatste gevallen is de minderjarige bevoegd

om, evenals een meerderjarige alle verbintenissen te sluiten, tot die fabriek, nering en handel betrekkelijk, met uitzondering van de vervreemding en de bezwaring zijner vaste goederen, en van de vervreemding of verpanding zijner rentegevende effecten, inschrijvingen in grootboeken van openbare schuld, hypotheaire schuldvorderingen en aandeelen in naamlooze of andere vennootschappen.

Hij kan ter zake der handelingen, waartoe hij krachtens de verkregen handligting bevoegd was, hetzij eischende of verwerende in regten optreden. Artikel 69 geldt voor die handelingen niet."

Artikel 63.

Artikel 480 wordt gelezen als volgt:

„De handligting, bij de vijf vorige artikelen omschreven, kan door den kantonregter worden ingetrokken, indien de minderjarige daarvan misbruik maakt of er gegronde vrees bestaat dat hij dit zal doen.

De intrekking geschiedt, wanneer beide der ouders in leven zijn, op verzoek van den vader of, zoo de ouderlijke magt door de moeder wordt uitgeoefend, op verzoek van deze; wanneer de minderjarige onder voogdij staat, op verzoek van den voogd of toezienenden voogd.

Op het verzoek wordt niet beslist dan na verhoor of behoorlijke oproeping van den minderjarige en van den voogd, indien het verzoek door den toezienenden voogd, of van dezen, indien het verzoek door den voogd is gedaan.

De kantonregter kan gelasten dat ook de bloedverwanten of aangehuwden en de vader of de moeder, zoo een van beiden in leven mogt zijn zonder met de voogdij belast te wezen, zullen worden opgeroepen om gehoord te worden.

Hij beslist zonder hooger beroep."

Artikel 64.

De artikelen 504 en 505 vervallen.

Artikel 65.

Het tweede lid van artikel 512 vervalt.

In het derde — thans tweede — lid van artikel 512 wordt voorts in plaats van „504" gelezen: „506".

Artikel 66.

In artikel 694 wordt tusschen de woorden: „gebouwen" en „muren" ingevoegd het woord „schoorsteen".

Artikel 67.

Aan artikel 959 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:
„De als olographiesche uiterste wil door den notaris in bewaring genomen akte wordt, tot het bewijs van het tegendeel, vermoed met de hand van den erflater geheel geschreven en geteekend te zijn.”

Artikel 68.

Aan artikel 967 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:
„De uiterste willen, in het voorgaande en in dit artikel bedoeld, worden, tot het bewijs van het tegendeel, vermoed door den erflater ondertekend, laatstgemelde uiterste willen daarenboven met zijne hand geheel geschreven en gedagteekend te zijn.”

Artikel 69.

Het derde lid van artikel 1101 wordt gelezen als volgt:
„Het proces-verbaal van den notaris en de ontworpen boeidscheiding zijn vrij van zegel en registratie.”

Artikel 70.

Artikel 1175, 7° wordt gelezen als volgt:
„De schuldvordering van minderjarigen of onder curatele gestelden ten laste van hunne voogden of curators ter zake van derzelve beheer, voor zooverre dezelve niet kunnen worden verhaald uit de hypothecken of andere zekerheid, welke, naar aanleiding van den vijftienden titel van het eerste boek van dit Wetboek, mogt gesteld zijn, alsmede hetgeen verschuldigd is door den bij regterlijk vonnis van de onderlijke magt of de voogdij ontheven of ontzette vader of moeder wegens kosten van onderhoud en opvoeding van den aan de onderlijke magt of de voogdij onttrokken minderjarige en hetgeen verschuldigd is wegens kosten voor het onderhoud en de opvoeding der minderjarigen overeenkomstig de bepalingen van artikel 255a, artikel 279b, artikel 279c, artikel 279d, artikel 289, tweede lid, artikel 295, zesde lid, en de artikelen 368d, 368f, 434 en 434a van dit Wetboek.”

Artikel 71.

De artikelen 1177–1182 worden door de volgende bepalingen vervangen:

„Artikel 1177. Pandovereenkomst wordt bewezen door alle middelen, die voor het bewijs der hoofdverbintenis zijn toegelaten.”

„Artikel 1178. Pandregt op lichamelijke roerende zaken en op inschulden aan toonder wordt gevestigd door het brengen van het pand onder de magt van den schuldeischer of van een derde, omtrent wien partijen zijn overeengekomen.

Het is niet bestaanbaar op zaken, die in de magt van den schuldenaar of den pandgever worden gelaten of met den wil van den schuldeischer terugkeeren.

Het gaat te niet, wanneer het pand uit de magt van den pandhouder geraakt.

Is het echter door dezen verloren of aan hem ontvreemd, dan heeft hij het regt van terugvordering bij artikel 1996, tweede lid, bedoeld, en wordt bij terugbekoming van het pand het pandregt geacht nooit verloren te zijn geweest.

De onbevoegdheid van den pandgever om over de zaak te beschikken, kan aan den schuldeischer, die haar in pand heeft genomen, niet worden tegengeworpen, onverminderd het regt tot terugvordering van hem, die de zaak verloren heeft, of aan wien zij is ontvreemd.”

„Artikel 1178bis. Tot vestiging van pandregt op papier aan order wordt behalve het endossement de overgaaf van het papier gevorderd.”

„Artikel 1179. Pandregt op onligchamelijke roerende zaken, met uitzondering van papier aan order of aan toonder, wordt gevestigd door kennisgeving der verpanding aan hem, tegen wien het in pand gegeven regt moet worden uitgeoefend.

Door deze kan van die kennisgeving en van de toestemming des pandgevers een schriftelijk bewijs worden gevorderd.”

„Artikel 1180. De schuldeischer mag, ingeval de schuldenaar of de pandgever niet aan zijn verplichtingen voldoet, zich het pand niet toeëigenen. Alle hiermede strijdende bedingen zijn nietig.”

„Artikel 1181. Wanneer door partijen niet anders is overeengekomen, is de schuldeischer, ingeval de schuldenaar of de pandgever niet aan zijne verplichtingen voldoet, gerechtigd om na het verstrijken van den bepaalden termijn, of, indien geen vaste termijn is bepaald, na eene sommatie tot voldoening, het pand in het openbaar, naar plaatselijke gewoonten en op de gebruikelijke voorwaarden, te doen verkoopen, ten einde uit de opbrengst het beloop der schuld met de renten en kosten te verhalen.”

„Artikel 1182. In allen geval kan, wanneer de schuldenaar

of de pandgever in gebreke is aan zijne verplichtingen te voldoen, de schuldeischer in regten vorderen, dat het pand tot verhaal der schuld met de renten en kosten zal worden verkocht op de wijze door den regter te bepalen, of wel de regter op des schuldeischers vordering toestaan, dat het pand aan dezen, voor een bedrag bij het vonnis te bepalen, tot het be-loop der schuld met de renten en kosten in betaling zal verblijven.

Van de vervreemding van het pand in de gevallen, bij dit en het vorig artikel bedoeld, is de schuldeischer verplicht den pandgever uiterlijk den volgenden dag kennis te geven.

Berigt per telegraaf of bij aangeteekenden brief geldt voor behoorlijke kennisgeving."

Artikel 72.

Artikel 1216 wordt gelezen als volgt:

„De inschrijving doet de hypotheek stand houden zonder vernieuwing."

Artikel 73.

In artikel 1435 worden de woorden: „openlijk bankbreukig mogt wezen of in verval van zaken" vervangen door de woorden: „in staat van faillissement of van kennelijk onvermogen".

Artikel 74.

De artikelen 1616 tot 1619 worden gelezen als volgt:

„Artikel 1616. Bij aanneming van werk kan men overeenkomen, dat de aannemer alleen arbeid verrigten, of wel dat hij ook de stof leveren zal."

„Artikel 1617. Ingeval de aannemer de stof moet leveren, en het werk, op welke wijze ook vergaat, alvorens het geleverd is, komt het verlies voor zijne rekening, ten ware de aanbesteder nalatig zij geweest om het werk te ontvangen."

„Artikel 1618. Indien de aannemer alleen arbeid moet verrigten, en het werk vergaat, is hij slechts voor zijne schuld aansprakelijk."

„Artikel 1619. Indien het werk, in het geval bij het voorgaande artikel vermeld, buiten eenig pligtverzuim van den aannemer is verloren gegaan, voordat de levering geschied is, en zonder dat de aanbesteder nalatig is geweest om het werk op te nemen en goed te keuren, heeft de aannemer geene aan-

spraak op den bedongen prijs, ten ware de zaak door een gebrek in de stof zelve verloren ware gegaan."

Artikel 75.

In artikel 1620 wordt het woord „werkman" vervangen door het woord: „aannemer".

Artikel 76.

In artikel 1622 wordt het woord „dagloonen" vervangen door het woord: „arbeidsloonen".

Artikel 77.

Het eerste lid van artikel 1624 wordt gelezen als volgt:
„Aanneming van werk houdt op door den dood van den aannemer."

Artikel 78.

In het tweede lid van artikel 1624 en in artikel 1628 wordt het woord: „eigenaar" vervangen door het woord: „aanbesteder".

Artikel 79.

Artikel 1932, 5°, vervalt.

Artikel 80.

In artikel 1933 worden vóór de woorden „of bij" ingevoegd de woorden: „of als bedoeld in artikel 338a of artikel 338f."

Voorts wordt aan artikel 1933 een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Het regt om zich van het afleggen van getuigenis te verschoonen komt in gedingen bedoeld in het eerste lid van dit artikel, den in artikel 1928 onder 1° en 2° genoemden personen niet toe."

§ II. *Overgangsbepalingen.*

Artikel 81.

Artikel 28 van het Koninklijk besluit van 15 Augustus 1868, N° 63 (Publicatie-Blad N° 7) vervalt.

Artikel 82.

De wijzigingen, vervat in de artikelen 1, 2, 3, 5 en 9 van dit besluit zijn mede van toepassing op vonnissen, welke vóór zijne inwerkingtreding zijn uitgesproken, voor zoover deze niet reeds ingeschreven zijn.

Artikel 83.

De in de artikelen 14, 15, 16, 17 en 79 van dit besluit omschreven wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie *Curaçao* vinden geen toepassing ten aanzien van kinderen vóór den driehonderdsten dag na zijn inwerkingtreding geboren, tenzij zij geboren zijn uit eene gemeenschap, die na zijn inwerkingtreden heeft plaats gehad.

Artikel 84.

Verzoeken of vorderingen bij den rechter aanhangig op het tijdstip van het inwerkingtreden van dit besluit, worden zoo mogelijk verder behandeld met inachtneming van de bepalingen van dit besluit, met uitzondering van de bepalingen van dit besluit, voor zooverre daarbij wijziging of aanvulling is gebracht ten aanzien van de artikelen 337, 368*b*, 368*c*, 368*d*, tweede lid, 368*e*, vierde lid, 368, 433, tweede lid, 434, tweede lid, 435*a*, derde lid, tweede zin, 435*d*, 477, 479, 480 en 1933 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie *Curaçao* en met uitzondering van de bepalingen der nieuwe artikelen 368*c bis* en 433*a* van gemeld Wetboek.

Artikel 85.

Het bij dit besluit aan artikel 959 en aan artikel 967 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie *Curaçao* toegevoegde tweede lid is ook van toepassing op de in beide artikelen bedoelde testamenten, die vóór het inwerkingtreden van dit besluit bij eenen notaris zijn in bewaring gegeven.

§ III. *Slotbepaling.*

Dit besluit treedt in werking op 1 October 1916.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering

van dit besluit, hetwelk aan den Raad van State in afschrift zal worden medegedeeld.

's-Gravenhage, den 25sten April 1916.

(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
(geteekend) TH. B. PLEYTE.

Overeenkomstig het Oorspronkelijke:

De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) STAAL.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,
STAAL.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 28sten Juni 1916.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 6n. Juli 1916.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.